

[Undervisningsministeren]

ner og amtskommuner. Foreløbig har kommuner og amtskommuner søgt tilskud til knap 500 pladser. Kommuner og amtskommuner vil derfor fortsat kunne søge på denne bevilling.

Det er ikke muligt at foretage noget sikkert skøn over antallet af EFG-praktikpladser i de statslige institutioner og forvaltninger. Det kan imidlertid oplyses, at der i 1978 og 1979 er etableret i alt ca. 550 ekstraordinære EFG-praktikpladser i staten som led i bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden. Pladserne er hovedsagelig etableret inden for HK-området. Der er i 1980 mulighed for at bevilge i alt godt 800 pladser i staten. Heraf er foreløbig godt 200 bevilget.

Med henblik på at klare de akutte praktikpladsproblemer i år vil jeg snarest anmode mine ministerkolleger og de kommunale organisationsformænd om at medvirke til, at de eksisterende bevillinger til ekstraordinære pladser i det offentlige bliver udnyttet til det yderste.

Samtidig er det min hensigt at igangsætte en mere langsigtet indsats for at sikre, at den offentlige sektor i de kommende år yder et tilstrækkeligt bidrag til den samlede forsyning med praktikpladser.

Spm. nr. 945

Til *ministeren for skatter og afgifter* (13/6 80) af:

Burgdorf (KF):

»Mener ministeren, at det er rigtigt, at en landmand med jord beliggende i byzone (industriområde) også skal betale den nye devalueringsafgift?«

Begrundelse

Adskillige steder må landmænd, der har jord beliggende i byzone, og som i forvejen har store afgiftsbyrder, nu yderligere betale den såkaldte devalueringsafgift.

Der er eksempler på, at de landmænd, som har jord i en byzone, og som har bortforpagtet denne jord, nu påføres direkte underskud af en størrelsesorden, som kan virke ruinerende.

Dette må naturligvis forekomme fuldstændig uholdbart.

Besvarelse (24/6 80):

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Grundskyld til staten for 1980 af landbrugsejendomme skal svares af den for den enkelte ejendom senest ansatte grundværdi med fradrag af forbedringer.

For landbrugsejendomme beliggende i byzone eller i sommerhusområde skal grundskylden også svares af grundværdien, uanset om denne måtte være påvirket af forventninger om overgang til anden anvendelse.

Det bemærkes herved, at der for disse ejendomme ikke er fastsat nogen til den landbrugsmæssige udnyttelse svarende grundværdi, der kunne danne basis for grundskyldberegningen.

Undtaget herfra er kun de landbrugsejendomme, der ved ikrafttrædelsen af lov om frigørelsesafgift den 1. januar 1970 var placeret i byzone, og for hvilke den daværende ejer afgav erklæring om, at reglerne om pligt til at svare frigørelsesafgift og afståelsesafgift skulle finde anvendelse på ejendommen eller de derfra udstykkede parceller. Ved beregningen af grundskylden kan det såkaldte differencebeløb, der er ansat for disse ejendomme, fratrækkes i den ansatte grundværdi. Differencebeløbet udtrykker forskellen mellem ejendommens grundværdi, der er ansat efter jordens værdi i handel og vandel, og den grundværdi, der ville være blevet ansat, såfremt grundværdien var blevet ansat efter den såkaldte bondegårdsregel.

Grundskylden hviler på den pågældende ejendom og svares af den, der er ejer af ejendommen, eller af brugeren, såfremt denne ifølge lovgivningen skal udrede skatterne af ejendommen.

Det vil sige, at grundskylden som oftest vil påhvile ejeren.

For bortforpagtede arealer vil det afhænge af indholdet af hver enkelt forpagtningskontrakt, om ejeren kan kræve grundskylden refunderet af forpagteren. Man har ikke fra lovgivningsmagtens side ment at kunne gøre indgreb i de foreliggende forpagtningskontrakter.

Spm. nr. 946

Til *forsvarsministeren* (13/6 80) af:

Gert Petersen (SF):